Ч. 108. Неділя 28 (15) мая 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З соймів краевих. — Криза на Угорщині. — З балканьского півострова. — Події в Росиї і росийско-японьска війна.

З Відня доносять, що внаслідок зміненої на Угорщині ситуациї мабуть і диспозициї в австрийскій Раді державній будуть змінені. Пішла іменно чутка, що палата послів буде пізнійше скликана, як первістно проектовано, отже мабуть аж по зелених сьвятах, бо не знати, що настане на Угорщині. Кажуть також, що правительство буде наставати на то, щоби комісия буджетова ще на літній сесиї закінчила свою роботу.

В буковиньскім соймі має стануть нині на порядку дневнім справа банкова, взглядно іменоване або неіменоване пос. Лупу досмертним директором банку. Здає ся, що ся кандидатура перепаде, позаяк із 31 послів знайшло ся лиш 13 таких, котрі готові підпирати сю кандидатуру. Навіть деякі консервативні Волохи противні сій кандидатурі, а про вірменопольских послів пише черновецка „Буковина“, що они радше зірвуть пакт з Волохами, як мали би не постояти за справою краю.

На вчерашнім засіданю ческого сойму домагав ся посол Бакса заведеня загального права голосованя. Пос. Каліна виступив остро против Молодочехів за то, що они не хотіли підписати єго внесеня в справі адреси до Корони о вилучене ческого королівства із державної звязи. Пос. Еттінґер заявив, що голосоване Німців за провізориєю буджетовою то ще не доказ довіря, лиш застановлене борби. На то відповів єму Форшт, що Чехи готові до порозуміня на основі безвзглядного рівноуправненя. Не можуть однак зложити оружия в виду політики своїх ворогів і мусять бути противними всяким змаганям розірваня єдности ческого королівства.

Ситуацця на Угорщині заостріє ся що раз більше а опозиция зачинає вже очевидно аґітувати по краю за тим, щоби громади не платили податків. Вчера відбула ся в Будапешті конференция проводирів сполученої опозициї і потягнула ся три години. Кошут обговорював політичне положене і згадав про чутку, мов би мало бути установлене переходове міністерство урядниче а парлямент відрочений. З нагоди відчитаня в палаті петициї громади Хевез, протестуючої против іменованя урядничого кабінету і відроченя палати *ex lex*, ухвалено на внесенє ґр. Апонія резолюцию, взиваючу инші громади і комітети, щоби вносили до палати послів подібні адреси, вимірені против іменованя переходового кабінету і закритя парляменту. — Як зачувати, хоче опозиция на покликане урядничого кабінету відповісти новою адресою, в котрій зазначить, що іменоване такого кабінету єсть нарушенєм конституциї і що опозиция відповість на то нарушенє опором. Питанє тепер, що зробить новий кабінет з палатою послів, чи відрочить єї чи розвяже. Загально припускають, що правительство відрочило би парлямент аж тоді, як би він не хотів ухвалити конечностий державних, а правительству хотів ухвалити вотум недовіря. Радикальні елєменти домагають ся, щоби палата послів радила навіть тоді, як би була відрочена, а спокійнійші уми противлять ся тому, уважаючи такий крок за революцию.

Як здає ся, переходить тепер сербска внутрішна політика найтяжшу кризу за панованя короля Петра, котрий може вже тепер набрав того переконаня, що в Сербії не так легко панувати, як то могло видавати ся з Женеви або Петербурга. Король знайшов ся тепер межи молотом і ковалом: розвяже скупщину, то не буде позички і наробить собі ворогів серед послів; прийме димісию кабінету, то так само готово не бути позички і Пасич

Стара пара.

(З анґлійского — М. Е. Вількінс).

Ляйден було сільце, в котрім доми були ставлені лиш на двоякий лад; або входові двері були по правім боці на кінци малого підсіня, що тягнуло ся через третину дому, або підсінє було вздовж цілого дому з переду, а двері були по середині. Кожда хатина була побілена, а вікна помальовані на зелено. Та й перед кождою хатою був городець, а грядочки з цьвітами в нім штучно пороблені, то трикутні, то як серця або колеса і обсаджені букшпаном; на них цвили звоздики і пеляргонії, бо то модні і більше люблені цьвіти. По цілім сели видко було якусь веселість і скромний добробит, а то все пішло з того і тим держало ся, що посеред гарненьких, малих, білих хаток стояли важно і поважно три старі але здоровенні фабрики черевиків.

Перед роками, коли Гірам Стронджж заложив свою фабрику, не було би єму й на гадку прийшло, що стане ся основателем цілої місцевости Ляйден. Зразу приїздили сюди робітники з сусідних місцевостий на своїх візках, але то їм незадовго навкучило ся і один за другим побудували собі тут хати та перенесли ся з родинами близько місця щоденної своєї роботи. Оттак Ляйден ставало що раз більше. Один наслідував другого, так само білили хати, так само малювали вікна на зелено, так само робили собі цьвітники перед вікнами, а поза хатою городи. Поволи стала й церков, спільна крамниця, та й станула почта — з Ляйден зробило ся цвитуче місточко.

Але то було вже давно. Фабрики черевиків вже давно не були в руках сподкоємців Гірама Стронджа. Діло вже не ішло так жваво, як замолоду, люди стали тепер потрохи дармували. Але вечером ніколи не сьвітило ся у фабриках, бо в ту пору там не робили і робітники мали досить часу весело побалакати. Мимо того Ляйден не бідніло. Жителї мали завсігди досить роботи, щоби могли заспокоїти свої потреби і чули ся вдоволеними і щасливими; всї преці научили ся від своїх фабрик дармувати вечером. Тому то й була приповідка в сусїдних містах: „Так поволи як в Ляйдені“.

Мужчини робили цілий день у фабриках, а жінки дома варили, прали, шили. По роботі сїдали собі мужчини на підсїню у крамаря Баркера і там політикували, а жінки розмавляли почерез плоти або на ціле пополудне вибирали ся з роботою до сусїдів.

В одній з тих хат жила вдовиця Марта Брюстер з своєю донькою Мариєю. У них було підсїнє вздовж цілої хати. В цілій місцевости не було красшої і порядн̆ійшої хати, як у тих обох старих женщин. Вдовици Марті Брюстер було 80 літ без мала, а донцї Мариї Брюстер доходило вже до 60. Яких 15 літ тому назад помер був Яков Брюстер і лишив їм ту хату і маленький капіталик в касї ощадности. Ціла родина працювала і щадила, складала гріш до гроша.

В цілім Лайдені думали, що Давид Еммонс оженить ся з Мариєю Брюстер по смерти єї батька. — Давид — казали — може віднаймити свою хату і жити при Мариї і єї матери. Та помилили ся. Що неділї вечером, точно о 8 год. показував ся Давид Еммонс, убраний в найкрасшу одежу, в білім капелюсї і з китичкою цьвітів в дірочці від ґузика та ішов простісенько до дому Мариї Брюстер. Такий вже був єго звичай, що неділї від послїдних 25 літ. Але на тім і кінчило ся; він не показував і найменшої охоти виконати ті розумні пляни, які другі придумали для добра Мариї.

Она й сама, видко, не дуже тим гризла ся, та й люди вже не конче єї жалували, що Давид не спішить ся. Не було веселїйшої женщини понад ню. Чорноока, з круглим лицем і непосидюща в своїх рухах показувала ся перед всїми заєдно веселою.

Єї мати була вже до роботи за слаба, але Мария все ще як давнїйше засилювала шнурки до черевиків у фабриці; та й Давид Еммонс, котрому було вже 60 літ, працював від молодих літ у фабриці. — Колись давно був він красний — казали люди, але хоч і всї єго навиділи, то все-таки були й такі, котрі з него трохи сьміяли ся. „Найповільнійшим зі всїх повільних Ляйденцїв“ називали єго стороньскі люди, а й самі „повільні Ляйденцї“ сьміяли ся з того дотепу. Був то старий дотеп, коли хтось казав, що Давид Еммонс потребує цілої години, щоби зайти до своєї любки, мусить вийти о 7 год. зі свого дому, щоби о 8 зайти до Мариї. Давид, розуміє ся, знав о тім, але не робив собі з того нічого. Може й сам з себе

та его партия станутъ ворогами. Независима радикальна партия старає ся всіма силами о то, щоби кабінет не удержав ся і заявила через свого заступника королеви, що доки король не приниме димісиї кабінету, доти радикальна партия не буде більше запускати ся в ніякі переговори з двором. Здає ся однак, що король рішив ся приняти безусловну димісию кабінету і покликав до себе свого давного товариша шкільного Павловича, котрому хоче повірити утворене нового неутрального кабінету урядничого.

Претендент до альбаньского престола кн. Ґіка заходить ся пильно около свого інтересу. Він утворив альбаньску лїґу народну під назвою „Лірія“ і установив підкомітети тої Лірії в Білградї, Софії, Сплїті, Чорногорі, Парижи, Бруксели і Льондонї.

Жидівский погром в Варшаві прибрав ориґінальний характер. Як тепер показує ся, виступали там майже виключно лиш самі жиди против жидів, а нищили головно доми розпусти і нори злодійскі. Характеристичне було то, що розлючена товпа нічого не забирала для себе, лиш всї дорогоцїнности нищила в очах присутних. Бійка була так велика, що зранено і убито звиш 100 людий. Розрухи викликали жиди - социялїсти, котрі, як кажуть, постановили винищити тих жидів, що торгують живим товаром та займають ся иншими підозрїними інтересами. Отже знищено і ограблено 30 домів розпусти та богато малих готелїв і каварень, що служили за нори гри та всїлякої розпусти. Безпосередною причиною тих розрухів мало бути то, що в послїдних днях втягнено хитрим способом кілька молодих дівчат жидівских до домів розпусти.

З Петербурга доносять, що росийска адміралїция не одержала ніяких вістий о якійсь побідї росийскої фльоти. За то наспіла з Манджуриї від ґен. Лїневича вість, після котрої кавалериї ґен. Мищенка удало ся розбити більший відділ япаньский і взяти кількасот Японців в неволю.

Новинки.

Львів, дня 27-го мая 1905.

— **Доповняючі вакацийні курси.** Міністерство просьвіти постановило засновати нову спомагаючу научну інституцию, що має на цїли доповнити запас учителїв середних шкіл найновійшими здобутками в области науки. В сїм роцї будуть уладжені три такі курси, іменно в Празї, Градци і у Львові. Львівский курс буде тревати від дня 11 до 29 липня в передполудневих годинах, а по полудни будуть устроюватись спільні прогульки в околицї Львова і відвідини місцевих музеїв. Управителями курсу установлені проф. др. Кручкевич і краєвий інспектор середних шкіл Дворский. Викладати будуть професори університету: Дембиньский, Фінкель, Гадачек, Каленбах, Колесса, Кручкевич, Ромер, Твардовский, Вернер і Вітковский. Виклади будуть обіймати переважно предмети з обсягу кляспчної і новочасної фільольоґії, а також з обсягу історії і ґеоґрафії, психовольоґії і льоґіки. Математики і природничих наук не увзглядпено в сїм роцї. Всї ті виклади мають познакомити слухачів з найновійшими явищами і здобутками науки, з результатами послїдних наукових дослїдів і з методом викладу. Участникам курсу прислугує право старати ся о підмогу з правительствених фондів на кошти удержаня у Львові.

— **Книжки на нагороди для шкільної молодежи.** Ц. к. краєва рада шкільна порішила поручити отсї видавництва руского Товариства педаґоґічного у Львові на нагороди пильности і до шкільних бібліотек для молодїжи народних і видїлових шкіл: 1. „Анґлїйскі казки“, з росийскої мови перевів Любомир Селяньский. Львів 1902. Цїна 24 с. 2. Е. Ярошиньска: „Повістки для молодїжи“, Львів 1902. Цїна 24 с. 3. „Збиточник Ґумфрі“, оповідане з анґлїйского, Львів 1904. Цїна 70 с. 4. „Робінзон Крузо“, на основі ориґіналу і переводів зладила К. М. Львів 1903. Цїна 1 К 50 с. 5. „Історня куска хлїба“, перерібка з француского, листи до молодої дївчини. Львів 1903. Цїна 50 с.

— **Торжество коронованя** чудотворного образа Матери Божої в костелї оо. Єзуїтів у Львові відбуде ся завтра дня 28 с. м. В торжестві возьме участь галицкий епископат, богато духовеньства, державні і автономічні достойники. Обхід заповідає ся величаво.

— **Пригода на зелїзници.** Дирекция зелїзниць доносить: При в'їздї нічного поїзду особового ч. 1232 до стациї Гаї вижні коло Дрогобича вискочили із шин при зворотницях віз пакунковий і почтовий. Згаданий поїзд відійшов в четвер зі Львова о годині 11 мін. 10 в ночи. Машинїст і почтовий кондуктор потерпіли незначні скалїченя: з подорожних нїхто не зазнав ушкодженя. По годинній перерві перевезено подорожних до Дрогобича взглядно до Борислава. Причина пригоди поки-що незвістна.

— **Сніг.** З Інсбрука доносять, що по дводневних дощах почав оногди падати сніг. В горах упали сніги вже давнійше, в наслїдок чого селяни зігнали худобу з полонин на долини. В полудневім Тироли падуть дощі, а потоки і ріки повиливали.

— **Перерване греблї.** В Конопиштах, в Чехії, посїлости Найдост. Архикнязя Франца Фердинанда, перервала ся гребля ставу, займаючого 5 морґів простору і глубокого на 4 метри. Вода наробила богато шкоди і грозить електричній стациї. Архикнязь лично править ратунковою акциєю.

— **Відень серед лїсів.** З Відня доносять, що тамошна рада громадска рішила на своїм послїднім засїданю окружити місто вінцем лїсів і лук і призначила на переведене того предложеня поки-що 25 міліонів корон, котрі будуть покриті при помочи позички.

— **Скаженина.** В Осеку, в Хорватиї, прокинула ся між псами скаженина. Доси покусали скажені пси 9 осіб, котрих відвезено до пастерівского заведеня в Будапештї. Власти зарядили, аби всї пси в цїлій околици вигублено.

— **Напад опришків.** В суботу вечером — як пишуть з Осьвенцима — напала там недалеко зелїзничого двірця двох рабівників на Йосифа Геллєра, зелїзничого реставратора, побили его і

сьміяв ся, бо нераз говорив: Та я сам не знаю, чому то так, але, видко, що то вже така моя вдача. Я вже мабуть на то народив ся, щоби все поволи робити. Станьте за мене і поможіть.

В своїм малім дімку, що був з тих, котрі мали підсїнє по правім боцї, жив він сам один як палець. Коло хати було пів морґа землї, котру він ужив на город. Перед і по роботї копав він там і полов пильно. А хоч він був повільний, то в его городї росло за то дуже скоро, буйнїйше, як в кождім иншім. Того, що єму давав город, було для него досить, щоби мав чим живити ся. Та ще носив і своїй любцї та єї матери. Кілька разів в тиждень можна було видїти Давида, як він з повним кошем в руцї ішов до дімка Брюстерів.

Але й Мария знала ся також на річи. Не було суботи, щоби на маленькім столику у Давида не лежало спoро всїлякого напеченого тїста. Забавно було дивити ся, як она крадькома виймала схований під вікном від кухнї ключ від задних дверий, хоч надармо скрадала ся. — Вже щось напекла Мария Давидови — казали жінки коли она переходила через улицю. Тай Давид, коли розкрив обрус на столї та побачив там румяні коржики та пухкі книшики, знав зараз, що то за добротливий ангел наніс єму того.

Молодші і легкодушні в громадї підглядали, як та стара пара, що вже знала ся від 25 лїт, жиє з собою. Чи они цїлують ся, чи лиш подають собі руки? Були й такі зухвалї, що не зважаючи на то, що то неприлично, заглядали крізь вікно до Мариїної хати. Але то, що там видїли, не могло вдоволити їх цікавости. Давид сидів тихенько і скромно на малій софі, а Мария на плетенім кріслї і гойдала ся на нїм легенько. Ба чи встане Мария з крісла і сяде собі коло Давида на софі? — Того не могли нїколи довідати ся, бо того нїколи не бувало. Задержано зверхну форму, як тогди перед 25 роками, коли Давид Еммонс перший раз глянув своїми лагідними синими очима на румяне і веселе личко Мариї Брюстер. Тої недїлї вечером в зимі палахкотів ясний огонь у сьвітлици, коли змеркло ся, засьвітили лямпу а Мариїна мати незадовго вийшла, щоби молодята могли без перешкоди остати ся з собою. Але правда, сон переміг всї чувства серця і найпізнїйше о десятій годинї у Мариї вже не сьвітило ся, а Давид вертав сам один домів.

Жителї ляйденьскі були цікаві довідати ся, чи Давид осьвідчив ся Мариї таки формально, або чи его повільність як всюди так і тут станула єму на перешкодї. Та цікавість мучила їх довго, аж наконець вдовиця Брюстер, ставши з віком говірливійша, сказала одного дня до якоїсь сусїдки, що Давид таки по правдї ще нїколи не осьвідчав ся; але їй здає ся, що він колись на то зважить ся. При тім нагодї натякнула она також щось на ту перлову шовкову материю, котру Мария перед 20 роками дешево купила. Тогди, бачите, були всїлякі знаки, що Давид раз рішить ся. Крім того звірила ся вдовиця Брюстер своїй приятельцї, що перед десяти роками ушито з тої материї сукню, бо Мария знову здогадувала ся, що незадовго прийде до кінця. Сусїдка вернула дуже неспокійна домів, бо зручним способом довідала ся о всім, навіть видїла перлову материю шовкову.

Мария не дуже брала собі то до серця, що Давид так поволи сватаєсь до неї. Она була за весела, за надто роботяща, а відтак і щоденні справи не дозваляли їй думати о тім. Она була більше практичної вдачі. А що була сильнїйша характером, то єї прихильність для Давида була більше того рода, як би у якої матери. Перед многими лїтами, одної недїлї вечером, коли Давид мав вже відходити, натякнув їй несьмілими словами, що хотів би щось важного з нею поговорити. Тогди серце в нїй забило ся з радости і она купила ту перлову материю шовкову. В кілька лїт пізнїйше, як серце в нїй ще раз забило ся, але вже не так, як за першим разом. Тої недїлї вечером Давид таки мало що вже не зробив рішучого кроку. Тогди віддала она була ту материю до шевкинї. Пізнїйше бувало все ще від часу до часу виймала сукню із сховку, щоби на ню подивити ся, инколи й убрала ся в ню, оглянула ся в зеркалї, при тім погадала собі, що она суджeною Давида — хоч не молода, не в самім розцьвітї, але щаслива і люблена.

Та й тепер ще глянула часом на ту сукню, але вже не з таким радістним серцем; чим раз більше приходила до переконаня, що не буде єї нїколи носити. Але той сум брав єї більше ізза Давида, як ізза єї самої. Видїла, як він старіє ся і єї брав жаль, що він мусить жити такий самотний та опущений. Але тепер не обмежала ся лиш на самім печиві, що заносила єму в суботу. Що тижня бігла до Давидової хатчини, робила там порядки, як ґаздиня, подивила ся, чи не треба біля понаправляти і робила що могла, щоби удержати хату чистенько і гарненько.

Одної недїлї вечером, коли Мария побачила в сурдутї Давида велику дїру, зайшла, коли він з нею попращав ся, до своєї комнати, і там гіренько плакала. Від тої дїри в сьвяточній одежи свого милого взяв єї більший біль, як від того, що тілько лїт чекала, і серце єї наповнило ся глубоким жалем.

Так минали лїта. Сумно стояла Мария у вікнї і дивила ся, як той малий, старий чоловічиско чим раз поволїйше туптяв до своєї самотної хатини. Часом ставало їй в души дивно, що він волїв вертати до пустої хати, хоч міг на старість жити спокійно окружений любовю і печаливостию. Була переконана, що то лиш его повільність тому винувата. О его любови не сумнївала ся анї на хвильку. Але прискорити дїло — то не годило ся з єї чувством ніжности, з честнотою, яка знаходить ся більше у сильних практичних натур, як у пристрастних характерів.

зрабували 2166 корон. Довершивши рабунку, утікли через границю до Німеччини. Повідомлена о рабунку поліция вислала поліцийного агента до Беруня, де на двірци при помочи пруского жандарма арештовано одного з виновників Йосифа Климчака; двох прочих спільників всиїло поки-що утечи, але їх арештовано в Освенцимі. Зрабовані гроші відобрано в цілости, бо розбишаки не мали ще часу їх стратити.

— Утїкли з вязниці. Із Станиславова доносять, що з тамошної вязниці утїкли три звістні злочинці Петро Євечко, Станислав Краспоїд і Мариян Масляпкевич. Львівска поліция зарядила приготовленя на случай, коли би ті злочинці схотїли заглянути до Львова.

— Самоубийство. Передвчера о год. 3 над раном на площи Галицкій у Львові відобрав собі житє вистрілом з револьвера в серце 18-лїтний Володислав Бомбольский з Кракова, імовірно торговельний помічник. Причиною самоубийства мали бути домашні спори.

— Самоубийство. Дня 23 с. м. в касарни в Стрию відобрав собі житє вистрілом з карабіна рядовий 9-го полку піхоти Шиманьский, що робив службу кухаря. Самоубийник приложив собі карабін під бороду, а вистріл був так цїльний, що куля перейшла через цїлу голову і застрягла в стели. Смерть наступила сейчас. Причина самоубийства незвістна.

— Глупі видумки. Американьскі міліярдери кидають від часу до часу грубі квоти на добродійні цїли, але много більше гроша марнують на заспокоєнє своїх глупих видумок. Часописи пишуть, що один з міліярдерів дав бенкет, при котрім сидїв на почетнім місци великий шимпанс. Злобні говорили відтак, що малпа поводила ся при столї далеко приличнїйше, як гості міліярдера, переважно копачі золота і гандлярі худоби. Інший богач, Генрі Ляйр з Балтіморе, справив бенкет всім псам, що „жили в приязни з єго псами“. Було при тім на що дивити ся. Цїла палата перемінила ся на велику псарню. В кількох салях і на коридорах накидано мяса. Пси на чемности не розуміли ся і один другому видирав кожду кістку, кождий кусень мяса. Пан дому і запрошені гості приглядали ся з вдоволенєм тому песячому обідови. Один з новойорских мілїонерів, великий любитель гусий, попав на таку видумку: Запросив на бенкет трийцять пань і панів. Гості засїли в колесо до великого стола, серед якого була саджавка з водою, по якій плавало 60 білих як снїг гусять, з кокардками на шийках. Перед кождим з гостий були всї прибори до їди і питя, були й дорогоцїнні дарунки, а не було лише серветок. Їх мали заступати гусятка. По красї кокардки на шиї гусятка кождий з гостий пізнавав своє гусятко і ним в потребі обтирав уста і пальці. Поваляне гусятко обтріцуючись в воді, прискало каплями на дорогі тоалєти гостий, а то викликувало сьміхи і жарти.

Телеґрами.

Будапешт 27 мая. Лїберальна партия заняла неприхильне становище супротив евентуального покликаня ґр. Кін-Гедерварі'го на президента провізоричного кабінету.

Варшава 27 мая. Погром домів розпусти обняв всї части міста. В шпитали сьв. Духа померли 3 особи в наслїдок одержаних ран. Поготівлє ратункове мусїло в четвер дня 25 с. м. наймити конї, бо єї власні не могли вже ходити. Всї лїкарі поготівля були заалярмовані і аж около півночи успокоїло ся. Вчера дня 26 с. м. около 11 год. перед полуднем погром повторив ся і дійшов аж до самої середини міста.

Варшава 27 мая. Ґен.-ґубернатор оголосив, що допильнованя спокою в місті поручено войску і що особи, викликуючі розрухи будуть ставлені перед военний суд.

Петербург 27 мая. Ґен. Лїневич доносить, що відділ кавалєрії під командою Мищенка напав на полудни від Факумин на відділ японьский, знищив дві компанії а одну взяв в неволю. Розігнано також японьский відділ, що віз риж, чай, консерви і овочі. Загалом взято 234 Японцїв в неволю а між тими 5 офіцирів і забрано около 100 коний.

Шанґай 27 мая. Кораблї російскої фльоти відпливли вчера вечером від острова Седлє.

Льондон 27 мая. До „Standard-у“ доносять з Шанґаю: Таотай хіньский запротестував в консуляті російскім против присутности російских кораблів в Вузун та жадав, щоби они до 24 годин відпливли. Японьскі урядники і шпігуни через цїлий день крутили ся на малих пароходах коло кораблів російских. Ч у т к а о м о р с к і й б и т в і є с т ь н е п р а в д и в а.

Льондон 27 мая. Daily Chronicle доносить з Софії, що Росия за посередництвом болгарского правительства закупила в Арґентинї 4 панцирні кораблї, 4 кружляки і 3 лоди торпедові. Минувшого тиждня від'їхало з Либави 2000 російских моряків, призначених на залогу тим кораблів.

Коли Давидови було 70 а Марии 68 лїт, тогди она рішила ся дарувати свою шовкову сукню донцї якогось свояка на весілє. З радостию витягала сухими пальцями шовкові фалди в сукни, заким єї відослала та й поплакала трохи не так ізза себе, як ізза того, що їй жаль було Давида. Але коли сльоза капнула на шовк, перестала зараз плакати і обтерла хусткою сльозу та стала придивляти ся, чи не зробила ся від неї пляма.

Доси Мария все ще по трохи була здалека з Давидом, хоч більше задля людий; але коли розстала ся з своєю шлюбною сукнею, то й перестала вже думати о відданю, а з сукнею ніби й щезла вся ніжна оглядність.

Тепер вже не обмежала ся лиш на само печиво в суботу; сьміло і отверто, не зважаючи на людий, носила й обідати Давидови. Що дня, упоравшись дома, заглядала і до єго хати; нехай має вигоду на послїдні роки свого житя. Так постановила собі і то були дійстно єго послїдні роки. Кашляв дуже, ходив чим раз поволїйше і так був ослаблений, що не знати, чи до понедїлка був би зайшов до Мариїної хати.

Одної недїлї вечером посидів трохи довше, як звичайно; била вже десята година, заким він подумав, що треба іти. Встав і сказав як за кождим раз від многих лїт:

— Ну, Марие, гадаю, що вже пора іти.

Она помогла єму запняти сурдут і обвязати шию хусткою.

Але проти свого звичаю він ще постояв на порозі, як би хотів щось сказати.

— Марие!

— Давиде?

— Ви знаете, що я вже постарів ся, а я цїле моє житє був досить повільний. Годі було щось в тім змінити і єсть богато такого, з чим я не дійшов до кінця....

— Та я то знаю, Давиде; Ви не могли дати собі ради. Я на Вашім місци не робила би собі нічого з того.

— Отже Ви не маете нічого, нічогісенько против мене, Марие?

— Нічого, Давиде.

— Добраніч, Марие!

Она ще постояла з лямпою на порозі, доки старий не щез їй з очий.

На другий день хотїла борзенько упорати ся дома, щоби чим скорше заглянути до Давида — щось не давало їй спокою. Аж ось запукав хтось голосно до дверий. Коли отворила, стояв на дворі якийсь задиханий хлопець. — Пан Еммонс заслаб — сказав він — і хотїли би з Вами видїти ся. Я мав як-раз бічи за молоком, а він зацукав у вікно. Там є тато і мама, та й доктор також; мама кажуть, щоби Ви чим скорше ішли.

Вість розійшла ся в однїй хвили. Люди знали добре, що то значить, коли Мария біжить через улицю без чипця і з розпущеним сивим волосєм.

Коло хати Давида стояло вже богато людий, коли Мария прийшла. Она прибігла чим скорше до него. Доктор і кількох сусїдів стояло коло него. Коли Давид побачив свою Марию, усьміхнув ся легенько і витягнув обі руки до неї. Відтак, як би просив, глянув на доктора і других в хатї. Доктор зрозумів і всї винесли ся тихцем за двері. Він шепнув тогди до Марії:

— А то Ви борзо прибігли.

Она нахилила ся до него. — Любий Давиде! — Єї поморщене лице стало дрожати, а сиве волосе обвисло на нїй.

Він глянув на ню з якимсь дивним подивом в очах, що виглядали вже як би скляні. — Марие — почув ся тоненький, охриплий голос, подібний до вітру, що віє по сухім стерниску — Марие, я — вмираю, а я все — хотів — Вам сказати....

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция зелїзниць сповіщує: Як давнїйше, так і сего року продавати будуть каси особові на головнім двірци у Львові і бюро міске зелїзниць держ. у Львові, пасаж Гавсмана через лїтний сезон т. є. від 1 мая до 15 вересня знижені білєти поворотні зі Львова до Янова, важні як на недїлї і сьвята, так і на будні днї. За такими білєтами можна їхати до Янова кождим поїздом особовим, вертати з Янова можна однак лише поїздами прогульковими ч. 3256, 3258 і 3260. Вертати з Янова до Львова поїздами особовими ч. 3252 (відходить з Янова о 7·07 рано) і ч. 3254 (відходить з Янова о 3·21 по полудни) на підставі висше згаданих білєтів поворотних не вільно.

— Лежача на шляху Рава руска-Сокаль стация Зелена, уряджена доси тільки для обмеженого руху товарового, буде отворена з днем 15 мая с. р. для необмеженого руху товарового з виїмком худоби і безрог.

— Цїна збіжа у Львові дня 25 мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·50 до 8·75; жито 6·60 до 6·70; овес 7·30 до 7·50; ячмінь пашний 6·40 до 6·60; ячмінь броварний 6·90 до 7·—; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до вареня 7·75 до 9·50; вика 12·— до 12·50; бобик 7·75 до 8·—; гречка 10.50 до 12·—; кукурудза стара 7·75 до 8·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 55·— до 65·—: конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска 45·— до 65·—; тимотка 26·— до 32·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

МИЛО ШІХТА

„Олень“ Знаки охоронні „Ключ“

Найлїпше, найвидатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Повне переконане, що антикаря

Тіррого бальсам і центофолії масть

ві всїх внутрешних терпінях, інфлюенциї, катарах, корчах, ріжнородних запаленях, ослабленях, забуренях в травленю, ранах, при всяких ушкодженях тїла і т. д. і т. д.

Кождий при замовленю бальсаму або на специяльне жадане дістане ґратіс книжочку з тисячами оригінальних подяк яко домовий порадник. — 12 малих або 6 подвійних фляшок бальсаму коштує 5 корон, 60 малих або 30 подвійних фляшок 15 корон. — 2 флякони масти центофолії 3·60 К франко разом з опакованем.

Прошу адресовати:

Apotheker A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch.

Тих, котрі наслїдують і перепродують фальсифікати, будемо судово потягати до відвічальности.

Дістати можна у всїх більших аптиках у Львові і на провінциї.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї **краєві і заграничні**

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Артистичний Заклад ритовничий

МАКСИМА ГЛЯЗЕРМАНА

Львів, ул. Сикстуска ч. 17,

виконує ґустовні і дешеві штамнилії кавчукові і металеві для урядів парохіяльних, громад і читалень; таблиці металеві, виливані нумери домів, таблиці надгробні, відзнаки для сторожи, марки до печатаня, клїщі до пльомбованя мяса і т. д., склад руских друкарень кавчукових і фарб до штампилїв.

Стация зелїзницї Мушина-Криниця	
з Кракова	6 год.
зі Львова	11 „
з Варшави	18 „

Ц. к. ЗАВЕДЕНЄ ЗДРОЄВЕ

Криниця (в Галичинї)

Найзасібнїйша щава зелїзиста.

В місци: почта три рази денно, телеграф, аптика.

Положенє гірске в Карпатах 600 метрів над пов. моря. Від стациї зелїзничої година битої дороги. — На стациї вигідні повози.

Средства лїчничі: „Здрій головний“ і Слотвинка, дуже сильної щави ванцево-маґнезіово-содово-зелїзистої.

Купелї мінеральні дуже насичені углевою кислотою вільною, огрівані методою Шварца і Вахтлера. (В роцї 1904 видано 65 000).

Дуже скуточні купелї боровинові. (В роцї 1904 видано 22.000). Купелї газові з чистої углевої кислоти.

Заклад гідропатичний під управою специяліста дра Г. Еберса. (В р. 1903 видано 12.355).

Купелї річні, парові, електричні, сонїчні, масованє.

Клїмат взмцняючий, підальпейский. — Води мінеральні місцеві і заграничні.

Кефір, жентиця, стерилїзоване молоко.

Гімнастика лїчнича. — Заклад диетичний.

Лїкар заведеня др. Л. Копфф з Кракова, стало цїлий сезон ординуючий. — Кромі того 13 лїкарів вільно практикуючих.

Помешканя: більше як 1700 комнат з цїлим комфортом урядженних в цїнї від 1 К 20 с. денно і висше. — Дім здроєвий. — Читальня і випожичальня книжок. — Гостинниці.— Пенсиовати приватні, готелї. — Цукорня. — Костел католицкий — Церков. — Стала музика закладова (директор А. Вроньский). — Сталий театр, концерти, відчити, балї.

Просторий парк шпильковий взірцево урядженний над 100 моргів обшару. Водотяг води з жерел з гір спроваджений.

Фреквенция в 1903 роцї над 6600 осіб. Сезон від 15 мая до 30 жовтня. —

В маю, червни і вересни цїни купелий, помешкань в домах скарбових і потрав в головній гостинници дому здроєвого о 25% низші. В місяцях липни і серпни не удїляє ся убогим нїяких знижень.

Склади води криницкої у всїх більших містах в краю і за границею.

Подрібних інформаций удїляє, брошури і цїнники розсилає на жадане

Ц. к. Заряд здроєвий в Криницї.

ОЛИВА до ІДЖЕНЯ під ґарантию правдива раґуска. **Vierge** К 8·50. — **Surfine** К 7.20. — **Fine** 6·20 в бляшанках 5-кільових franco до дому за послїплатою або за надісланем гроший.

Найновійша рафінерия оливи до їдженя **„OLGA“ Slano** побіч Раґузи, Далмация.

Прошу прислати 3 корони 60 с. а вишлемо Вам:

1. Житє сьвятих і Обясненіе.
2. Добряньского Обявлениє служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Упїя церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

Адреса: Антоній **Хойнацкий**, книгар Львів, пасаж Гавсмана ч. 9.

Інсерати **(оповіщення приватні)** до всїх дневників краєвих і заграничних принимає виключно Головна Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).